

Arrest

nr. 169 894 van 15 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 14 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. AKKERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 31 oktober 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 8 december 2015.

1.3. Op 17 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 18 maart 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Syrische nationaliteit en bent u op 20 april 1986 geboren in Aleppo, Syrië. U bent een soennitische moslima van Arabische origine. Uw vader heeft de Syrische nationaliteit en uw moeder die van Marokkaanse origine is heeft de Syrische nationaliteit verkregen via het huwelijk met uw vader. Op driejarige leeftijd verhuisden jullie naar Nawa, provincie Daraa. Uw vader stierf in 1992 aan leukemie. U bent tot het tweede leerjaar naar school geweest. U trouwde in 2011 met Z.(...) e.(...) G.(...). U woonde gedurende een drietal maanden bij uw schoonouders. Ze behandelden u echter als een slavin en jullie trokken in bij uw ouders. U heeft een zoontje.

Uw echtgenoot stierf in december 2014. Hij ging weg met zijn vrienden. Drie maanden later vernam u dat hij dood was samen met nog drie andere mannen. U weet niet in welke omstandigheden hij om het leven is gekomen. Na de dood van uw echtgenoot wilden uw schoonouders dat u bij hen ging wonen. Ze wilden aanspraak maken op uw kind. U deed dit echter niet, maar bleef bij uw moeder. Het ouderlijke huis werd gebombardeerd in 2015.

Drie weken later, op 10 april 2015, verliet u Nawa samen met uw moeder en uw broers I.(...) en O.(...). Jullie reisden via Damascus naar Aleppo en staken de grens over naar Turkije. U reisde verder via Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland en Nederland naar België. U kwam aan in België op 22 oktober 2015 en vroeg de volgende dag asiel aan.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u geen zicht biedt op uw reële identiteit, achtergrond, afkomst of profiel en dat u er niet in slaagt uw Syrische nationaliteit en beweerdde herkomst aannemelijk te maken. Bijgevolg kan uw eventuele nood aan internationale bescherming niet worden aangetoond.

Allereerst moet er worden vastgesteld dat u geen enkel document kunt voorleggen om uw identiteit of nationaliteit te staven. U kunt verder geen afdoende redenen geven om dit gebrek aan documenten te verantwoorden. Bovendien ondermijnen de verklaringen die u hieromtrent aflegt de geloofwaardigheid van uw beweerdde persoonlijke situatie en uw beweerdde Syrische nationaliteit.

U gevraagd naar de meest courante identificatie documenten voor Syriërs verwijst naar het familieboekje en de identiteitskaart (CGVS p.9). Uw familieboekje zou bij uw schoonouders liggen. Ze zouden het nodig hebben om het overlijden van uw echtgenoot administratief in orde te brengen, zo zegt u (CGVS p.9). Nu dient er aangestipt dat u het overlijden van uw echtgenoot niet aannemelijk kan maken en bijgevolg geen geldige verklaring heeft waarom u het familieboekje niet kan voorleggen. U verklaarde tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat plaatsvond op 31 oktober 2015 dat uw echtgenoot vermist was (zie verklaring DVZ, punt 14, 15) terwijl u verklaarde bij het gehoor op het CGVS dat hij overleden was en dit in december 2014 (CGVS p.5). Dit zijn volledig verschillende verklaringen. U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS dat uw man met drie vrienden wegging en drie maanden later als dood werd opgegeven. U slaagde er niet in om twee maal dezelfde namen te geven van zijn vrienden. De eerste keer heeft u het over A.(...) e.(...) D.(...) en M.(...) M.(...), de naam van de derde persoon kende u niet (CGVS p.5). Verder in het gehoor stelt u dat de mannen M.(...) A.(...) en A.(...) M.(...) heetten (CGVS p.13). Deze verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw man en doen twijfels rijzen over uw beweerdde persoonlijke situatie. U heeft bijgevolg ook geen aannemelijke verklaring waarom u het familieboekje niet kan voorleggen.

U gevraagd het boekje te beschrijven, wist u te vertellen dat het boekje bruin of beige was. Er zou het 'Koninkrijk Syrië' op geschreven staan en als logo staat er een ster op afgebeeld, zo zegt u (CGVS p.4). Deze informatie stemt niet overeen met de informatie waar het CGVS over beschikt. Het familieboekje is bordeaux rood en er staat een mannetje, een vrouwtje en twee kinderen op afgebeeld (zie infomap).

Het feit dat u het heeft over het Koninkrijk Syrië heeft is eveneens frappant (CGVS p.4, p.24). Van een Syrische burger kan er redelijkerwijs verwacht worden, ook al is die dan laaggeschoold, dat hij de correcte officiële benaming van zijn land van herkomst kent. De officiële benaming voor Syrië is de Syrisch Arabische Republiek en niet het Koninkrijk Syrië (zie infomap).

U zou het familieboekje verkregen hebben via de newfous, de burgerlijke administratie. Hiertoe diende u een huwelijksakte neer te leggen. Volgens uw verklaringen werd de huwelijksakte door de 'jamiat salaam' uitgegeven, terwijl uit objectieve informatie blijkt dat dit door de sharia-rechtbank (makhamet sharia) en de burgerlijke administratie geregeld wordt (CGVS p. 24, zie infomap). Uw identiteitskaart kan u evenmin voorleggen. Deze zou in het huis gebleven zijn toen het gebombardeerd werd (CGVS p.9). U verklaarde verkeerdelijk dat u uw identiteitskaart kreeg toen u achttien jaar werd (CGVS p.9, p.18, p.19). Uit objectieve informatie waar het CGVS over beschikt blijkt dat Syrische burgers een identiteitskaart krijgen als ze 14 of 15 jaar oud zijn (zie infomap). Dat u dit niet weet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u de Syrische nationaliteit zou hebben.

Naast het feit dat u geen documenten kan voorleggen om uw afkomst of identiteit mee te staven, zijn er nog een paar markante uitspraken te vinden in uw verklaringen. Zo had u het niet alleen over het koninkrijk Syrië, u beweerde verder dat Sham en Damascus niet hetzelfde was (CGVS p.8, zie infomap). U ging zelfs nog een stapje verder en verklaarde dat Damascus niet in Syrië lag (CGVS p.8). De hoofdstad van Syrië was Aleppo, zo zegt u (CGVS p.8). Na de pauze herpakte u zich en verklaarde dat u zich vergist had en dat Damascus wel degelijk in Syrië lag en de hoofdstad was van het land (CGVS p.10). U geconfronteerd met deze tegenstrijdige antwoorden, beweerde dat u in de war was en de plaatsnamen doorheen haalt (CGVS p.10). Dat u deze basiskennis over het land waar u de nationaliteit van zou hebben niet kan weergeven, doet vermoeden dat u niet over de Syrische nationaliteit beschikt.

U gevraagd naar andere grote steden of provincies in Syrië, vermeldde u enkel Sham, Aleppo en Damascus. U kende eveneens de provincie 'Ladria' (CGVS p.12). U had deze plaatsnaam al eens gehoord. U bedoelde hier vermoedelijk Latakia mee. U kon deze provincie echter niet situeren (CGVS p.12). U had gehoord dat Syrië aan de zee grensde, u kon echter geen kuststeden opnoemen (CGVS p.12).

Verder verklaarde u dat Daraa zowel aan Amman als Beirut grensde. U had gehoord dat Daraa niet ver van Jordanië lag en aan de andere kant zou het niet ver van Beirut liggen. Daraa ligt inderdaad vlakbij Jordanië, Beirut grenst echter allerminst aan Daraa (zie infomap). Uit voorgaande blijkt dat u niet over enige correcte basisinformatie beschikt over uw land van herkomst.

U gevraagd naar de plaatsen die u passeerde van Nawa naar Sham/Damascus, noemde in eerst instantie Jassem en vervolgens Sheikh Saad. Uit de kaartgegevens blijkt dat het eerst dorp na Nawa inderdaad Jassem is, Sheikh Saad is echter de eerste stad richting Daraa (zie infomap). Dat u ook dit niet weet, hypothekeert de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u daadwerkelijk heel uw leven in Nawa gewoond hebt. Volgens uw verklaringen moest u immers geregeld naar Daraa voor uw medische behandeling. Uw zoon zou eveneens in Daraa geboren zijn, meer bepaald in het Watani ziekenhuis (CGVS p.19). Dat u dan Sheikh Saad schetst als een dorp gelegen tussen Nawa en Damascus is dan ook hoogst merkwaardig. U wist dat Daraa op 30 tot 50 km van Nawa ligt. U gevraagd de afstand te schatten van Aleppo tot aan Bab el Hawa beweerde dat u deze in een tijdsspanne van 10 minuten tot een half uur afgelegd had. Dit is niet realistisch daar de afstand rond de 70 km bedraagt en u met een grote auto gereisd was, samen met andere mensen (CGVS p.27, zie infomap).

Het feit dat u in contrast met de basis informatie wat betreft Syrië plots afkomt met gedetailleerde informatie over toeristische bezienswaardigheden in uw regio is eveneens opmerkelijk. Zo verwees u naar Bosra, een historische plek waar een theater (een amfitheater) aanwezig is als ook de watervallen van Shihaab en het graf van de heilige Ayoub in Nawa (CGVS p.15). U gevraagd waar Bosra lag, kon deze plaats echter niet situeren (CGVS p.15). Verder blijkt dat de naam van de imam niet Ayoub is maar Abu Zakaria Mohiuddin Yahya ibn Sharaf ibn Marri ibn Hassan ibn Hussain ibn Muhammad ibn Juma ibn Hazm An-Nawawi, of kortweg Imam Nawawi (CGVS p.15, zie infomap). U verklaarde dat u het graf zelf bezocht had en dat u er dichtbij woonde. Uw beschrijving komt evenwel niet overeen met de beschikbare informatie. Zo beschrijft u het graf als omgeven met stenen kantelen zoals een kasteel en met gele muren (CGVS p.16). Dat dit allerminst overeenkomt met de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier hoeft geen betoog.

Het Commissariaat-generaal peilde eveneens naar uw kennis over het huidige conflict. Uit de objectieve informatie waar het CGVS over beschikt is de aanzet voor het conflict begonnen in Daraa in maart 2011. U wist dit wederom niet zeker. U dacht dat het conflict uitbrak in 2010, u wist niet of het eerst in Daraa was of elders (CGVS p.10). U kon spontaan bijzonder weinig over vertellen over de vijf jaar oorlog waarin u zou geleefd hebben. U kwam niet verder dan te stellen dat de revolutie bezig was. De gevechten waren bezig tussen het Vrij Syrisch Leger en het regulier leger en we zaten er tussen. Al de jongeren deden mee en de situatie was moeilijk. De inwoners van de stad hebben het geweer opgenomen (CGVS p.11, p.15). Van iemand die gedurende vier jaar in een oorlogssituatie gewoond heeft mag een iets doorleefder relaas verwacht worden. Het dorp waar u woonde, Nawa werd evenmin gespaard voor de gruwel van de oorlog. U slaagde er niet in een duidelijk zicht te schetsen op de situatie in de stad. U verklaarde dat de rebellen de controle hadden over Nawa rond 2011 en 2012 (CGVS p.22). U kon niet toelichten hoe de verovering van de stad verliep. U wist dat er een paar ontvoeringen hadden plaatsgevonden en de stad gebombardeerd werd (CGVS p.22). De inwoners zouden het reguliere leger hebben kunnen tegenhouden en dat de stad in 2012 een vrije stad is geworden (CGVS p.22). In 2014 zou het reguliere leger de stad terug ingepalmd hebben. Het was het leger met de vlag van drie sterren. U wist niet of het dit regulier leger of Vrij Syrisch Leger was (CGVS p.23). U gevraagd of de stad dan terug in handen was gevallen van de overheid, kon niet van repliek dienen. U beweerde dat bij uw vertrek de stad in handen was van de rebellen. U wist dit doordat iedereen in de stad blij was (CGVS p.23). Van iemand die in een dergelijke woelige regio zou gewoond hebben mag verwacht worden dat ze een iets gedetailleerder relaas kan geven over de

situatie in de stad zelf. Het is verder opmerkelijk dat u de ontploffing van het graf van imam Nawawi niet aanhaalde. Het graf werd opgeblazen in januari 2015, een paar maanden voor uw vertrek en bovendien vlak bij uw huis (zie infomap).

U had enige basiskennis over de president van Syrië, Bashar el Assad. U wist dat de man een Alawiet was en getrouwd was met Asmaa (CGVS p). U wist echter niet tot welke politieke partij de Bashar behoorde. U gevraagdde welke politieke partij de grootste was in Syrië, moest het antwoord schuldig blijven. De enige partij die u kende was de onafhankelijkheid partij (istikhlaal partij), ook dit is opmerkelijk. De Baathpartij is sinds de jaren 60 aan de macht in Syrië. Dat u niet eens weet dat de president tot deze partij behoort is dan ook zeer merkwaardig. De Istikhlaal partij bestaat overigens als dusdanig niet in Syrië.

U verklaarde dat de Syrische vlag rood, wit en zwart met twee sterren was. U wist ook dat er een gelijkaardige vlag was met drie sterren. U wist echter niet van wie deze vlag was. Het vrij Syrisch leger of het regulier leger, u kon geen onderscheid maken tussen beiden (CGVS p.16). Het is voor een inwoner van Syrië niet aannemelijk dat deze de beide vlaggen niet van elkaar kan onderscheiden zeker wanneer die persoon afkomstig is uit een regio waar het conflict prominent aanwezig is.

U wist te vertellen dat er in Syrië Arabisch en Koerdische gesproken werd. U dacht eveneens dat een deel van de bevolking Kurdmani sprak (CGVS p.27). De officiële landstaal in Syrië is effectief Arabisch, verder spreekt een groot deel van de bevolking Koerdisch. Het Kurdmani is echter een onbestaande taal, u verwacht dit vermoedelijk met het Kurmanji een vorm van het Koerdisch (zie infomap).

Er werden u verder een aantal vragen gesteld met betrekking tot het dagdagelijkse leven. Ook deze kon u niet naar behoren beantwoorden. Zo vroeg men u naar de waarde, kleur en afbeelding van de geldbiljetten. U wist de waarde van de bankbiljetten correct te vernoemen (CGVS p.27, p.28). Bij de kleur van de biljetten ging u echter de mist in. U verklaarde dat het biljet van 1000 blauw was en dat Hafez el Assad erop stond. De oude versie met Hafez el Assad erop is groenig. Het biljet dat sinds 2010 in omloop is eveneens groen. Het biljet van 200 was volgens u lichtgroen, terwijl het bruin is. U corrigeerde uw antwoord en verklaarde dat het verschillende kleuren had. Het briefje met de waarde van 100 zou lichtgeel geweest zijn en dat van 50 zou lijken op dat van 10 euro. Het briefje van 100 is rood en was vroeger blauw. Het biljet van 500 zou dan heel licht blauw zijn. Dit klopt wel met de objectieve informatie (CGVS p.28). Van iemand die heel haar leven in Syrië gewoond heeft, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat de kleuren van de bankbiljetten kan benoemen, temeer aangezien u spontaan naar het 10 euro briefje verwijst. Geld waar u pas sinds enkele maanden mee in contact kwam. Dat u er niet in slaagde meer accuraat de geldbiljetten te beschrijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u uit Syrië afkomstig zou zijn. Verder bleek u niet in staat het Syrisch volkslied te zingen. Een lied dat er ingepompt wordt bij schoolkinderen. U kon vier zinnestjes reciteren de rest herinnerde u zich niet (CGVS p.20).

U kon correct de telefonische landcode van Syrië aangeven namelijk 00963. U wist echter niet wat het zonenummer van Daraa was. Ook dit is opmerkelijk. U verklaarde dat u enkel een gsm toestel had. U was geabonneerd bij de telecom operator 'zein' ook dit is vreemd volgens de website van deze operator en de beschikbare informatie zijn ze niet actief in Syrië. U kende geen andere operator in het land (CGVS p.10). Ook over vragen gelieerd aan het medialandschap kon u niet afdoende antwoorden. U gevraagd naar televisiezenders noemde Somar Syrië, Syrië Hura en el Summariayh. Verder had u het over televisie Damascus en een andere zender wiens naam uit twee letters bestond, u wist niet welke (CGVS p.17). Ook deze kennis is ontoereikend om uw beweerde herkomst uit Syrië mee te staven.

U legt verder tegenstrijdige verklaringen af met uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken. Zo beweerde u op het Commissariaat-generaal dat u in april 2015 vertrokken was, terwijl dit volgens het gehoor op DVZ in augustus 2015 was (CGVS p.7, DVZ vragenlijst). U stelde dat u in maart 2012 gehuwd was, terwijl u dit op het CGVS aanpaste naar eind 2011 (CGVS p.4). Verder verklaarde u tijdens het gehoor op DVZ dat uw moeder in Aleppo geboren was, om dit vervolgens te wijzigen en aan te geven dat uw moeder de Marokkaanse nationaliteit had (CGVS p.12). Ook de geboortedata en de verblijfplaats van uw broers blijken te verschillen tijdens beide gehoren (CGVS p.8, p.18). Dat u over basisgegevens over uw identiteit en afkomst geen eenduidige verklaringen aflegt ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw Syrische nationaliteit en uw identiteit.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen moet er worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw reële identiteit, achtergrond, afkomst of profiel en dat u er niet in slaagt uw Syrische nationaliteit en beweerde herkomst aannemelijk te maken. Bijgevolg kan uw eventuele nood aan internationale bescherming niet worden aangetoond en dient zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus u geweigerd te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). *In casu* kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name “*de Minister van Asiel- en Migratiebeleid, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken*”, niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat zij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin zij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat zij geen zicht biedt op haar reële identiteit, achtergrond, afkomst of profiel en zij er niet in slaagt haar Syrische nationaliteit en beweerde herkomst aannemelijk te maken. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zij geen enkel document kan voorleggen om haar identiteit of nationaliteit te staven, zij geen afdoende redenen kan geven om dit gebrek aan documenten te verantwoorden en de verklaringen die zij hieromtrent aflegt bovendien de geloofwaardigheid van haar beweerde persoonlijke situatie en haar beweerde Syrische nationaliteit ondermijnen, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) zij aanvankelijk verklaarde dat Sham en Damascus niet hetzelfde was, dat Damascus niet in Syrië lag en dat Aleppo de hoofdstad van Syrië is, om zich na de pauze te herpakken en verklaarde dat Damascus wel degelijk in Syrië ligt en de hoofdstad van het land is, (iii) haar geografische kennis over Syrië in het algemeen en over haar beweerde regio van herkomst in het bijzonder ondermaats is, (iv) het opmerkelijk is dat zij basisinformatie wat betreft Syrië ontbeert doch zij anderzijds wel afkomt met gedetailleerde informatie over toeristische bezienswaardigheden in haar regio, informatie welke evenwel op bepaalde punten foutief is, (v) haar kennis over het huidige conflict ondermaats is, zij spontaan bijzonder weinig kon vertellen over de vijf jaar oorlog waarin zij zou geleefd hebben en zij er niet in slaagt een duidelijk zicht te schetsen over de situatie in de regio waar zij woonachtig zou zijn geweest, (vi) zij niet weet tot welke politieke partij Bashar el Assad behoort en die sinds de jaren '60 aan de macht is in Syrië, en zij als enige politieke partij de Istikhlaal partij aanhaalt, dewelke echter als dusdanig niet bestaat in Syrië, (vii) zij de vlaggen van het vrij Syrisch leger en het regulier leger niet kan onderscheiden, hetgeen niet aannemelijk is voor een inwoner van Syrië, zeker wanneer die persoon afkomstig is uit een regio waar het conflict prominent aanwezig is, (viii) zij dacht dat een deel van de Syrische bevolking Kurdmani sprak, een onbestaande taal die zij vermoedelijk verwart met het Kurmanji, een vorm van het Koerdisch, (ix) zij weliswaar de waarde van de bankbiljetten correct wist te benoemen maar de mist inging bij de kleur van de biljetten, (x) zij niet in staat bleek het Syrisch volkslied te zingen, een lied dat er ingepompt wordt bij schoolkinderen, (xi) zij correct de telefonische landcode van Syrië kan aangeven doch opmerkelijk genoeg niet wist wat het zonenummer van Daraa was en zij verklaarde dat zij geabonneerd was bij de telecom operator ‘zein’ terwijl volgens de website van deze operator en de beschikbare informatie ze niet actief zijn in Syrië, zij geen andere operator in het land kende en zij ook op vragen gelieerd aan het medialandschap niet afdoende kon antwoorden en (xii) zij zich tegensprekt over het ogenblik waarop zij uit Syrië zou zijn vertrokken, over de datum van haar huwelijk, over de geboorteplaats van haar moeder en over de geboortedata en verblijfplaats van haar broers.

3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 17 maart 2016 (CG nr. 1530879), op motieven

moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij/zij aantonen dat zijn/haar aanvraag gerechtvaardigd is. Verzoekster moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Haar verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.4. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn/haar aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn/haar juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn/haar nationaliteit en zijn/haar werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn/haar verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn/haar nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn/haar gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn/haar werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

3.5. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoekster middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op haar nationaliteit, haar reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op haar eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

3.5.1. Immers, waar verzoekster het totale gebrek aan documenten ter staving van haar identiteit en nationaliteit tracht te vergoelijken, stellende dat haar familieboekje zich bij haar schoonouders bevindt aangezien zij dit nodig hadden om het overlijden van haar echtgenoot administratief in orde te maken, dat zij voor de rest over geen enkel document meer beschikt om haar identiteit te bewijzen, dat zij eerst verklaarde dat haar echtgenoot vermist was en daarna dat hij overleden was omdat zij zelf nooit zeker heeft geweten wat er met haar echtgenoot is gebeurd en zij zichzelf heeft willen doen geloven dat hij gewoon vermist was, zodoende dat niet alle hoop verloren was, blijft zij steken in het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het uiten van blote beweringen, wat echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag afbreuk te doen aan het geheel van de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing correct wordt uiteengezet als volgt: *“U gevraagd naar de meest courante identificatie documenten voor Syriërs verwijst naar het familieboekje en de identiteitskaart (CGVS p.9). Uw familieboekje zou bij uw schoonouders liggen. Ze zouden het nodig hebben om het overlijden van uw echtgenoot administratief in orde te brengen, zo zegt u (CGVS p.9). Nu dient er aangestipt dat u het overlijden van uw echtgenoot niet aannemelijk kan maken en bijgevolg geen geldige verklaring heeft waarom u het familieboekje niet kan voorleggen. U verklaarde tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat plaatsvond op 31 oktober 2015 dat uw echtgenoot vermist was (zie verklaring DVZ, punt 14, 15) terwijl u verklaarde bij het gehoor op het CGVS dat hij overleden was en dit in december 2014 (CGVS p.5). Dit zijn volledig verschillende verklaringen. U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS dat uw man met drie vrienden wegging en drie maanden later als dood werd opgegeven. U slaagde er niet in om twee maal dezelfde namen te geven van zijn vrienden. De eerste keer heeft u het over A.(...) e.(...) D.(...) en M.(...) M.(...), de naam van de derde persoon kende u niet (CGVS p.5). Verder in het gehoor stelt u dat de mannen M.(...) A.(...) en A.(...) M.(...) heetten (CGVS p.13). Deze verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw man en doen twijfels rijzen over uw beweerde persoonlijke situatie. U heeft bijgevolg ook geen aannemelijke verklaring waarom u het familieboekje niet kan voorleggen. U gevraagd het boekje te beschrijven, wist u te vertellen dat het boekje bruin of beige was. Er zou het ‘Koninkrijk Syrië’ op geschreven staan en als logo staat er een ster op afgebeeld, zo zegt u (CGVS p.4). Deze informatie stemt niet overeen met de informatie waar het CGVS over beschikt. Het familieboekje is bordeaux rood en er staat een mannetje, een vrouwtje en twee kinderen op afgebeeld (zie infomap). Het feit dat u het heeft over het Koninkrijk Syrië heeft is eveneens frappant (CGVS p.4, p.24). Van een Syrische burger kan er redelijkerwijs verwacht worden, ook al is die dan laaggeschoold, dat hij de correcte officiële benaming van zijn land van herkomst kent. De officiële benaming voor Syrië is de Syrisch Arabische Republiek en niet het Koninkrijk Syrië (zie infomap). U zou het familieboekje verkregen hebben via de newfous, de burgerlijke administratie. Hiertoe diende u een huwelijksakte neer te leggen. Volgens uw verklaringen werd de huwelijksakte door de ‘jamiat salaam’ uitgegeven, terwijl uit objectieve informatie blijkt dat dit door de sharia-rechtbank (makhamet sharia) en de burgerlijke administratie geregeld wordt (CGVS p. 24, zie infomap). Uw identiteitskaart kan u evenmin voorleggen. Deze zou in het huis gebleven zijn toen het gebombardeerd werd (CGVS p.9). U verklaarde verkeerdelijk dat u uw identiteitskaart kreeg toen u achttien jaar werd (CGVS p.9, p.18, p.19). Uit objectieve informatie waar het CGVS over beschikt blijkt dat Syrische burgers een identiteitskaart krijgen als ze 14 of 15 jaar oud zijn (zie infomap). Dat u dit niet weet, doet afbreuk aan de*

geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u de Syrische nationaliteit zou hebben.” Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.5.2. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar het volgende wordt opgemerkt: *“Naast het feit dat u geen documenten kan voorleggen om uw afkomst of identiteit mee te staven, zijn er nog een paar markante uitspraken te vinden in uw verklaringen. Zo had u het niet alleen over het koninkrijk Syrië, u beweerde verder dat Sham en Damascus niet hetzelfde was (CGVS p.8, zie infomap). U ging zelfs nog een stapje verder en verklaarde dat Damascus niet in Syrië lag (CGVS p.8). De hoofdstad van Syrië was Aleppo, zo zegt u (CGVS p.8). Na de pauze herpakte u zich en verklaarde dat u zich vergist had en dat Damascus wel degelijk in Syrië lag en de hoofdstad was van het land (CGVS p.10). U geconfronteerd met deze tegenstrijdige antwoorden, beweerde dat u in de war was en de plaatsnamen doorheen haalt (CGVS p.10). Dat u deze basiskennis over het land waar u de nationaliteit van zou hebben niet kan weergeven, doet vermoeden dat u niet over de Syrische nationaliteit beschikt.*

U gevraagd naar andere grote steden of provincies in Syrië, vermeldde u enkel Sham, Aleppo en Damascus. U kende eveneens de provincie ‘Ladria’ (CGVS p.12). U had deze plaatsnaam al eens gehoord. U bedoelde hier vermoedelijk Latakia mee. U kon deze provincie echter niet situeren (CGVS p.12). U had gehoord dat Syrië aan de zee grensde, u kon echter geen kuststeden opnoemen (CGVS p.12).

Verder verklaarde u dat Daraa zowel aan Amman als Beirut grensde. U had gehoord dat Daraa niet ver van Jordanië lag en aan de andere kant zou het niet ver van Beirut liggen. Daraa ligt inderdaad vlakbij Jordanië, Beirut grenst echter allerminst aan Daraa (zie infomap). Uit voorgaande blijkt dat u niet over enige correcte basisinformatie beschikt over uw land van herkomst.

U gevraagd naar de plaatsen die u passeerde van Nawa naar Sham/Damascus, noemde in eerst instantie Jassem en vervolgens Sheikh Saad. Uit de kaartgegevens blijkt dat het eerst dorp na Nawa inderdaad Jassem is, Sheikh Saad is echter de eerste stad richting Daraa (zie infomap). Dat u ook dit niet weet, hypothekeert de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u daadwerkelijk heel uw leven in Nawa gewoond hebt. Volgens uw verklaringen moest u immers geregeld naar Daraa voor uw medische behandeling. Uw zoon zou eveneens in Daraa geboren zijn, meer bepaald in het Watani ziekenhuis (CGVS p.19). Dat u dan Sheih Saad schetst als een dorp gelegen tussen Nawa en Damascus is dan ook hoogst merkwaardig. U wist dat Daraa op 30 tot 50 km van Nawa ligt. U gevraagd de afstand te schatten van Aleppo tot aan Bab el Hawa beweerde dat u deze in een tijdsspanne van 10 minuten tot een half uur afgelegd had. Dit is niet realistisch daar de afstand rond de 70 km bedraagt en u met een grote auto gereisd was, samen met andere mensen (CGVS p.27, zie infomap).

Het feit dat u in contrast met de basis informatie wat betreft Syrië plots afkomt met gedetailleerde informatie over toeristische bezienswaardigheden in uw regio is eveneens opmerkelijk. Zo verwees u naar Bosra, een historische plek waar een theater (een amfitheater) aanwezig is als ook de watervallen van Shihaab en het graf van de heilige Ayoub in Nawa (CGVS p.15). U gevraagd waar Bosra lag, kon deze plaats echter niet situeren (CGVS p.15). Verder blijkt dat de naam van de imam niet Ayoub is maar Abu Zakaria Mohiuddin Yahya ibn Sharaf ibn Marri ibn Hassan ibn Hussain ibn Muhammad ibn Juma ibn Hazm An-Nawawi, of kortweg Imam Nawawi (CGVS p.15, zie infomap). U verklaarde dat u het graf zelf bezocht had en dat u er dichtbij woonde. Uw beschrijving komt evenwel niet overeen met de beschikbare informatie. Zo beschrijft u het graf als omgeven met stenen kantelen zoals een kasteel en met gele muren (CGVS p.16). Dat dit allerminst overeenkomt met de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier hoeft geen betoog.” Ook deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat verzoekster haar Syrische nationaliteit en beweerde herkomst niet aannemelijk maakt, blijven derhalve staande en worden door de Raad overgenomen.

3.5.3. Waar verzoekster voorts aanvoert dat verwerende partij langs de ene kant erkent dat zij de situatie bondig en correct kan uitleggen, doch uit het feit dat zij niet exact genoeg kan aangeven wat er in detail is gebeurd ten onrechte meent te kunnen afleiden dat zij de situatie niet zou hebben meegemaakt, geeft zij bovendien geen valabele verklaring voor de vaststellingen dat haar kennis over het huidige conflict ondermaats is, zij spontaan bijzonder weinig kon vertellen over de vijf jaar oorlog waarin zij zou geleefd hebben en zij er niet in slaagt een duidelijk zicht te schetsen over de situatie in de regio waar zij woonachtig zou zijn geweest: *“Het Commissariaat-generaal peilde eveneens naar uw kennis over het huidige conflict. Uit de objectieve informatie waar het CGVS over beschikt is de aanzet voor het conflict begonnen in Daraa in maart 2011. U wist dit wederom niet zeker. U dacht dat het conflict uitbrak in 2010, u wist niet of het eerst in Daraa was of elders (CGVS p.10). U kon spontaan bijzonder weinig over vertellen over de vijf jaar oorlog waarin u zou geleefd hebben. U kwam niet verder dan te stellen dat de revolutie bezig was. De gevechten waren bezig tussen het Vrij Syrisch Leger en het regulier leger en we zaten er tussen. Al de jongeren deden mee en de situatie was moeilijk. De*

inwoners van de stad hebben het geweer opgenomen (CGVS p.11, p.15). Van iemand die gedurende vier jaar in een oorlogssituatie gewoond heeft mag een iets doorleefder relaas verwacht worden. Het dorp waar u woonde, Nawa werd evenmin gespaard voor de gruwel van de oorlog. U slaagde er niet in een duidelijk zicht te schetsen op de situatie in de stad. U verklaarde dat de rebellen de controle hadden over Nawa rond 2011 en 2012 (CGVS p.22). U kon niet toelichten hoe de verovering van de stad verliep. U wist dat er een paar ontvoeringen hadden plaatsgevonden en de stad gebombardeerd werd (CGVS p.22). De inwoners zouden het reguliere leger hebben kunnen tegenhouden en dat de stad in 2012 een vrije stad is geworden (CGVS p.22). In 2014 zou het reguliere leger de stad terug ingepalmd hebben. Het was het leger met de vlag van drie sterren. U wist niet of het dit regulier leger of Vrij Syrisch Leger was (CGVS p.23). U gevraagd of de stad dan terug in handen was gevallen van de overheid, kon niet van repliek dienen. U beweerde dat bij uw vertrek de stad in handen was van de rebellen. U wist dit doordat iedereen in de stad blij was (CGVS p.23). Van iemand die in een dergelijke woelige regio zou gewoond hebben mag verwacht worden dat ze een iets gedetailleerder relaas kan geven over de situatie in de stad zelf. Het is verder opmerkelijk dat u de ontploffing van het graf van imam Nawawi niet aanhaalde. Het graf werd opgeblazen in januari 2015, een paar maanden voor uw vertrek en bovendien vlak bij uw huis (zie infomap).”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er in dit verband nog terecht op dat niet aannemelijk is voor een inwoner van Syrië dat verzoekster de vlaggen van het vrij Syrisch leger en het regulier leger niet kan onderscheiden, temeer zij afkomstig zou zijn uit een regio waar het conflict prominent aanwezig is. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

3.5.4. Daarnaast acht de Raad het onaanvaardbaar dat verzoekster niet weet tot welke politieke partij president Bashar el Assad behoort. Dat verzoekster naar eigen zeggen door haar gebrek aan scholing geen geschiedkundige of politieke kennis heeft kunnen vergaren, neemt niet weg dat van een asielzoeker die beweert over de Syrische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Syrië mag worden verwacht dat hij/zij, de Baathpartij kan benomen, die sinds de jaren '60 aan de macht is in Syrië en die haar stempel drukt op de Syrische samenleving, en dit ongeacht de scholingsgraad of een beweerde summere politieke kennis. Verzoekster gaat er met haar betoog overigens aan voorbij dat zij tijdens het gehoor als enige Syrische politieke partij de Istikhlaal partij aanhaalde, dewelke echter als dusdanig niet bestaat in Syrië. Deze vaststellingen doen verder twijfelen aan verzoeksters beweerde herkomst uit Syrië.

3.5.5. Ook de vaststelling dat verzoekster er niet in slaagt om op correcte wijze de kleuren van de verschillende Syrische bankbiljetten te benoemen, ondermijnt naar het oordeel van de Raad de geloofwaardigheid van haar bewering uit Syrië afkomstig te zijn. Dat zij de waarde van de biljetten wel correct kon benomen, doet niets af aan dit besluit. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kan van iemand die heel haar leven in Syrië gewoond heeft immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij de kleuren van de biljetten correct kan benomen, *quod non in casu*. Waar verzoekster ter verschoning van haar foutieve verklaringen in dit verband nog opwerpt dat zij erg in de war was met de eurobiljetten, waardoor zij de kleuren door elkaar begon te halen, kan zij allerminst overtuigen. Dit klemt des te meer daar zij de kleur van de eurobiljetten op een bepaald ogenblik zelf gebruikte als voorbeeld om de kleur van de Syrische biljetten te duiden.

3.5.6. Dat verzoekster correct de telefonische landcode van Syrië kon aangeven, doet voorts niets af aan de vaststellingen dat zij opmerkelijk genoeg niet wist wat het zonenumber van Daraa was, dat zij verklaarde dat zij geabonneerd was bij de telecom operator 'zein' terwijl volgens de website van deze operator en de beschikbare informatie ze niet actief zijn in Syrië en dat zij geen andere operator in het land kende.

3.5.7. Tot slot kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar hij nog opmerkt als volgt: *“U legt verder tegenstrijdige verklaringen af met uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken. Zo beweerde u op het Commissariaat-generaal dat u in april 2015 vertrokken was, terwijl dit volgens het gehoor op DVZ in augustus 2015 was (CGVS p.7, DVZ vragenlijst). U stelde dat u in maart 2012 gehuwd was, terwijl u dit op het CGVS aanpaste naar eind 2011 (CGVS p.4). Verder verklaarde u tijdens het gehoor op DVZ dat uw moeder in Aleppo geboren was, om dit vervolgens te wijzigen en aan te geven dat uw moeder de Marokkaanse nationaliteit had (CGVS p.12). Ook de geboortedata en de verblijfsplaats van uw broers blijken te verschillen tijdens beide gehoren (CGVS p.8, p.18). Dat u over basisgegevens over uw identiteit en afkomst geen eenduidige verklaringen aflegt ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw Syrische*

nationaliteit en uw identiteit.” Verzoekster gaat in voorliggend verzoekschrift niet *in concreto* in op deze overwegingen, die dan ook onverminderd overeind blijven.

3.5.8. Het voorgaande volstaat naar het oordeel van de Raad om te besluiten dat verzoekster geen zicht biedt op haar reële identiteit, achtergrond, afkomst of profiel en zij er niet in slaagt haar Syrische nationaliteit en beweerde herkomst aannemelijk te maken.

3.5.9. Raad stelt vast dat verzoekster voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in haar verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

3.5.10. Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië waardoor zij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat zij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij/zij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoekster niet de waarheid over haar werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor haar vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. Verzoekster draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekster voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekster de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoekster bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat zij mogelijk zou lopen.

3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS